

Narcís Comadira: l'intel·lectual hedonista, malenconiós i pessimista **Entrevista amb el poeta, artista, gastrònom, traductor, assagista, ple de projectes quan és a punt de fer els setanta anys**

El 24 de gener [Narcís Comadira](#) (Girona, 1942) farà setanta anys, i per ara, a aquest poeta, artista, gastrònom, traductor, assagista..., totes li ponen: el Festival Temporada Alta ha estrenat ' [Estimat Comadira](#) ', un espectacle basat en poemes i textos seus dirigit per Joan Ollé i Xavier Albertí; acaba de publicar el recull d'assaigs ' [Les paraules alades](#) ' (Empúries), el mateix dia 24 sortirà un altre llibre, de poemes, i per a final del 2012 prepara una antologia de poemes d'altri que li han marcat la vida, per encàrrec d'Ara Llibres.

Així mateix, el Cellar de Can Roca li ha dedicat un plat, 'Llebre royal amb vi de Borgonya i bleda-rave' ([vídeo](#)). L'entrevistem ([vídeo](#)) al seu estudi de Barcelona, on pinta i escriu a mà aquest humanista que ens transporta a un món de cultura i que ens fa entendre els camins de seducció del llenguatge i de la literatura. Ara, malgrat una fama ben guanyada de pessimista, el seu relat és tot un anecdotari irònic i sucós.

'Jo no tinc imaginació. He d'explicar coses que he viscut, que he tocat, que he olorat, i si me les he menjades encara millor. Per això no puc ser un novel·lista. I si he d'escriure un article sobre un lloc, m'agrada tornar-hi, perquè sempre hi ha... En això, sóc una mica com en Pla, modèstia a part i salvant totes les distàncies.'

'Quan estava al seminari en Modest Prats ens ensenyava literatura catalana, sobretot Lull i Ausiàs March. I ens feia classes de redacció. I després vam fer amistat i molts viatges junts. Hem fet molts viatges 'gastroculturals', en dèiem així, perquè, si no hi havia un restaurant a prop, aquella església ja no ens interessava tant. Tot anava molt lligat. (...) I ara vam fer l'últim viatge, de tres dies, perquè en Modest ens va demanar que el portéssim a acomiadar-se de Fra Angelico i de Piero della Francesca.'

'Jo sempre dic que m'agrada més la tardor que no pas la primavera. La primavera convida a sortir i a anar pel món, en canvi la tardor convida a estar-se a casa, a llegir, a treballar, a meditar sobre la fugacitat de la vida, que no som res i tot això, i que el temps fuig irreparablement.'

23 novembre 2011

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)